

Motion till riksdagen 2006/07:Ju303

av **Marietta de Pourbaix-Lundin (m)**

Straffansvaret för människohandel

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om straffansvaret för människohandel.

Motivering

Människohandel är ett avskyvärt brott och konsekvenserna för offren är förödande. Offren lever ofta under slaveriliknande förhållanden, samtidigt som de utnyttjas, förödmjukas, skändas och t.o.m. dödas. Detta gäller naturligtvis särskilt i de fall där sexuellt utnyttjande och sexuella perversjoner finns med i bilden.

Den gränsöverskridande handeln med människor för exploatering är ett ökande fenomen. Här utnyttjas ofta kvinnors och barns särskilt sårbara situation. De rekryteras, transporteras och säljs för att utnyttjas i prostitution och på andra sätt. I värsta fall blir de mördade, antingen för att undanröjas eller som en del i den sexuella persionen.

I dagens lagstiftning krävs det för straffbarhet att handeln skett i direkt syfte att offret skall utnyttjas för sexuella ändamål. Jag är medveten om att det för straffrättsligt ansvar inte krävs att något utnyttjande verkligen har skett, utan att det räcker med syftet. Lika medveten är jag dock om att det i allmänhet är enklare att bevisa en handling än ett syfte. Som jag uppfattar det skall för straffbarhet syftet kunna bevisas i alla led i den kedja som utgör en organiserad människohandel. Detta beviskrav är alldeles för högt ställt. Det kan många gånger vara mycket svårt att bevisa att syftet sexuella ändamål är känt och omfattat i hela kedjan. Organisationerna som opererar inom området kan vara uppbyggda på olika sätt, och det är inte alldeles givet att alla led i kedjan känner till det verkliga eller slutliga ändamålet med människohandeln. I varje fall torde detta vara den legala utväg som advokater och klienter kommer att använda sig av vid lagföring och i domstolar.

Fel! Okänt namn på

Mot den bakgrunden är det önskvärt att det subjektiva rekvisitet direkt uppsåt i 4 kap. 1 a § första stycket brottsbalken också skall anses föreligga när det med hänsyn till gärningsmannens faktiska koppling till och samröre med övriga led i människohandeln och till de faktiska omständigheterna i övrigt är rimligt att anta att gärningsmannen vid brottstillfället hade kunskap om att syftet med gärningen var att offret skulle utnyttjas för sexuella ändamål.

Stockholm den 29 oktober 2006

Marietta de Pourbaix-Lundin (m)